

ΘΑΥΜΑ Β' (Πηγή)

- 29/22r ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ ἐβασίλευσεν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἕνας βασιλεύς, τὸ ὄνομάν του Λέων καὶ τὸ παρανόμιον του Μακέλλης, ὁ ὁποῖος ἦτονε πρὶν βασιλεύσει στρατιώτης καὶ ἦτονε καλὸς χριστιανός. Μέσα εἰς τὲς ἄλλε<ς> του ἀρετὲς ἦτονε καὶ εὐσπλαγγνος πολλὰ καὶ ὁδιὰ τὴν εὐσπλαγγνὸν του γνώμην τὸν ἠξίωσεν ὁ Θεὸς καὶ ἔγινε βασιλεύς. Αὐτὸς λοιπὸν, ὅταν ἦτονε στρατιώτης, ἔτυχε καὶ ἐπήγαινε ἐξω εἰς δουλείαν του καὶ ἐκατήνησεν εἰς ἕνα δάσος / εἰς τὸ ὁποῖον εἶδεν ἕνα ἄνθρωπον τυφλόν, ὁ ὁποῖος ὡσὰν τυφλὸς ἐσκόνταπτεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ μάλιστα εἰς τὸ δάσος ἵντα ἤθελεν νὰ κάμει ἕνα τυφλός; Καὶ ὁ Λέων, ὡσὰν εὐσπλαγγνος ἄνθρωπος ἀπὸ ἦτονε, τὸν ἐλυπήθη καὶ γίνεταί του χειραγωγὸς καὶ ἤσυρνέν τον. Καὶ ὁ τυφλὸς ἦτονε τόσα κουρασμένος καὶ τόσα διψασμένος, ἀπὸ εἰς ὀλίγην ὥραν ἀπὸ τὸν ἔσυρνε ὁ Λέων πέφτει χάμαι καὶ δὲν ἐδύνετονε πλέο νὰ περιπατήσει καὶ δίδει του καὶ μία λιποθυμία ἀπὸ τὴν πολλὴν δίψαν ἀπὸ εἶχεν καὶ τὴν καῦσιν τοῦ ἡλίου, καὶ ὁ Λέων θεωρώντας τον οὕτως νὰ ἀγωνιᾷ ἐλυπήθη περισσότερο καὶ ἀρχίζει εἰς τὸ δάσος ἐκεῖνο νὰ γυρίζει νὰ γυρεῦε μὴπως καὶ εὔρει νερὸν νὰ τοῦ δώσει νὰ μὴν ἀποθάνει. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εὔρισκεν, εἶχεν πολλὴν τὴν λύπη καὶ ἔστρεφε καὶ ἐθώρει / τὸν τυφλὸν πῶς πάγει καὶ πάλιν ἐγύριζεν εἰς τὸ δάσος καὶ ἐγύρευεν, διότις τοῦ ἐφαίνετονε πῶς ἂ δὲν τοῦ εὔρει νερὸν νὰ τὸν ἀναζήσει, πῶς αὐτὸς εἶναι φονέας του. Διὰ τοῦτο δὲν ὄκνευεν νὰ γυρεύγει, μάλιστα ἐπικραίετονε πολλὰ πῶς δὲν εὔρισκεν, καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν λύπην του τὴν μεγάλην γρικᾶ μίαν φωνὴν καὶ λέγει του: «ὦ Λέων, μὴν πικραίνεσαι, καὶ αὐτοῦ σιμά σου εἶναι τὸ νερὸν καὶ πῖε ἀπ' αὐτόνο καὶ πότισε καὶ τὸν τυφλόν, καὶ ὡσὰν πιεῖ βάλε καὶ εἰς τὰ ἀμμάτια του, νὰ γνωρίσεις τὴν δύναμίν μου ἀπὸ εὔρίσκεται εἰς τοῦτο τὸ νερὸν, καὶ ἐσένα μέλλει νὰ βασιλεύσεις, / καὶ ὅταν γένεις βασιλεὺς ἐνθυμοῦ νὰ μοῦ κάμεις ἐδῶ ἕνα ναὸν νὰ κατοικῶ εἰς αὐτόνο καὶ νὰ ἔρχονται ἐδῶ ὅσοι χρειάζονται τὴν βοήθειάν μου νὰ εὔρискουν τὴν σωτηρίαν τως καὶ νὰ λυτρώνονται ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὲς ἀρρωστιές τως».

Τούτην τὴν φωνὴν ὡς τὴν ἤκουσεν ὁ Λέων, ὅλος ἐμετεστάθη

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

και είχε και πολὺν φόβον καὶ μεγάλην χαρὰν, ὄχι μόνον ὁδία τὴν θαράπαυσιν καὶ θεραπείαν τοῦ τυφλοῦ, μὰ καὶ ὁδίατι τοῦ ἐδόθη ἕτοιον σημεῖον καὶ ὁδίατι ἤκουσε πὼς ἔχει νὰ βασιλεύσει, καὶ ἦσανε τὰ εὐρέσιμά του θαυμαστὰ καὶ τριπλά, καὶ ζιμιὸ δύο ζά-λα καὶ εὐρίσκει ἓνα γουργούθι νερὸν δροσερὸν καὶ πίνει καὶ γρικᾶ μέσα του μίαν μεγάλην εὐφροσύνην καὶ δύναμιν, καὶ παίρνει καὶ δίδει τοῦ τυφλοῦ καὶ συνηφέρνει, καὶ τότες βάνει καὶ εἰς τὰ ἄμμάτια του τὰ τυφλὰ καὶ παρευθὺς ἀναβλέπει, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ ἐνίμενε νὰ χάσει τὴν ζωὴν του ἀπὸ τὴν δίψαν, εὔρε καὶ τὸ φῶς του ἀπὸ τὸ νερὸν ἀπὸ ἐδειξεν ἡ μακαρία Παρθένοσ Μαρία, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλοις ἔγινε μεγάλη βοήθεια.

23v Καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν ἐνέβην ὁ Λέων εἰς τὸν θρόνον τῆς βασι-
λείας καὶ παρευθὺς πέμπει καὶ κάνει ἓναν ναὸν τῆς Θεομήτο-
ρος ἐκεῖ ἀπὸ ἐγνώρισεν ἐκεῖνο τὸ μέγα θαῦμα, καθὼς τοῦ ἐπώ-
θηκεν, καὶ δίδει του τὴν ὀνομασίαν ἡ «Ζωοδόχος Πηγὴ», διότι
31 ὅταν τοῦ ἦλθεν ἡ φωνὴ τότες τοῦ εἶπεν / πὼς εἶναι χάρισμα τῆς
Παρθένου Μαρίας τὸ νερὸν ἐκεῖνον, διὰ τοῦτο εἰς τὸ ὄνομά της
ἔκαμεν τὸν ναόν, καὶ ἐκεῖ ὁποῖος ἐπήγαινε εὔρισκε λύσιν τῶν
βασάνων ἀπὸ εἶχεν, καὶ ὅσα θαυμάσια ἤκαμε τὸ νερὸν ἐκεῖνον
τίς δύνεται νὰ διηγηθεῖ; Ἐπειδὴ ἦτονε χαριτωμένον τὸ νερὸν
ἐκεῖνον ἀπὸ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, τὴν πανάχραντον Μαρίαν τὴν
Θεοτόκον, ἡ ὁποία ἐδέκτηκε μέσα της τὸ ὕδωρ τὸ ζωντανόν,
ἦγουν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τοῦτο πάντοτες
31 ἐθαυματο / ποίει, καὶ ἀρχιερεῖς καὶ βασιλεῖς καὶ μοναχοὶ καὶ ἄρχο-
ντες καὶ πᾶσα γένος ἀνθρώπων, ὅλοι ἐγνώρισαν ἀπὸ τὰ θαυ-
μάσια τῆς πηγῆς ἐκείνης, ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ἐτρέχασιν οἱ
ἀναγκεμένοι καὶ ἐπαγαίνασιν ἐκεῖ καὶ εὐρίσκασι βοήθειαν καὶ
ἰατρούσαν τῶν ἀναγκῶν τως. Καὶ αὐτήνη ἡ χάρις ἦτονε πάντα καὶ
ἠθέλεν δίδεσται καὶ τὴν σήμερον, μὰ ἔστοντας καὶ νὰ βρίσκε-
ται ἡ Πόλις εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ὁδία νὰ
μὴν φθονεῖται ἡ χάρις τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ διὰ τοῦ φθόνου
τῶν ἀπίστων νὰ κινδυνεύουν οἱ χριστιανοί, διὰ τοῦτο ἔπαυσε. Μὰ
ὅταν θέλομεν θυμηθεῖ νὰ ζητήξομεν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ νὰ
εὐσπλαγχνιστεῖ τὸ γένος μας, νὰ σηκώσει κέρασ σωτηρίας νὰ
ἔλθει πάλι ἡ Κωνσταντινούπολις εἰς τὰ πρῶτα της, τότες ὀλί-
ζω καὶ ἡ πηγὴ ἐκείνη νὰ ἀνοίξει νὰ εἶναι ἰατροῦν ἄμισθον τῶν
πολλῶν, καθὼς ἦτονε τότες, διότι δὲν ἐλίγανεν ἡ χάρις τῆς

24r Παρθένου Μαρίας οὐδὲ ἔπαυσε νὰ μὴν εἶναι αὐτήνη ἢ ζωοπάροχος πηγὴ, / μὰ ἔτις πιστεύεται καὶ οὕτως ὁμολογεῖται πὼς εἶναι, καθὼς εἶναι, πηγὴ ἀπὸ ποτίζει καὶ δροσίζει τὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν.

Μὰ καθὼς τῆς βρύσης τὸ νερὸν δὲν τὸ γρικᾶς ἃ δὲν τὸ πιάσεις νὰ τὸ πῖεις, ἔτσι καὶ τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν τῆς Παρθένου Μαρίας δὲν ἠμποροῦμε νὰ τὴν ἔχομε παρὰ νὰ τῆς σιμώσομεν, ἐβγάνοντας τὴν χάριν τὴν κοινὴν ἀπὸ ἡδωκεν εἰς ὅλους, καὶ ὅλον τὸν κόσμον ἐδρόσισε σβήνοντας τὴν φλόγα τῆς προπατορικῆς ἀμαρτίας. Μὰ πᾶσα ἐνὸς ἰδικὴν δροσίαν δὲν θέλει δώσει, ἃ δὲν τῆς σιμῶνομε μὲ πίστιν καὶ μὲ εὐλάβειαν, καὶ εἶναι δίκαιον νὰ τῆς προσπίπτομεν καὶ νὰ ζητοῦμεν ἐξ ὅλης καρδίας τὴν βοήθειαν καὶ τὴν δροσίαν τῆς, μάλιστα τώρα ἀπὸ εἴμεστανε ὅλοι διψοκαήμενοι ἀπὸ τὰ πολλὰ κάρβουνα τὰ ἀφτούμενα τῶν ἀμαρτιῶν μας, τὰ ὅποια ἄλλη δὲν δύναται νὰ μᾶς τὰ σβήσει, μόνο ἡ χάρις τῆς, ἢ ὅποια δύναται καὶ ἐδῶ νὰ μᾶς δροσίσει καὶ δύναται καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσει καὶ εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν ἄμποτες νὰ ἀξιωθεῖ πᾶσα χριστιανός. Ἀμήν.

Ελένη Κακουλίδη-Πάνου & Ελένη Καραντζόλα & Μαρία Χαλβατζιδάκη (επιμ.), *Ιωάννης Μορεζήνος, Κλίνη Σολομώντος. Ιστορίες θαυμάτων της Παναγίας [1599]*, Εταιρία Κρητικών Ιστορικών Μελετών, Ηράκλειο 2007.